

Rechtbank Amsterdam
Sector Bestuursrecht Algemeen
Meervoudige kamer

UITSPRAAK

In de gedingen met reg.nrs. AWB 06/4178 WET, AWB 06/5954 WET, AWB 07/902 WET en AWB 07/903 WET

tussen:

de Stichting Algemene Programmaraad (hierna: APR), gevestigd te Amsterdam, vertegenwoordigd door mr. M. Bunders,
de Programmaraad Zuid Holland Zuid (hierna: PZHZ), gevestigd te Dordrecht, vertegenwoordigd door mr. M.Ch. Kaaks,
de Stichting Programmaraad Rotterdam (hierna: SPR), gevestigd te Rotterdam, vertegenwoordigd door mr. M.Ch. Kaaks,
de Programmaraad Gelderland-Oost (hierna: PGO), gevestigd te Warnsveld, gezamenlijk aangeduid als eisers,

en:

het Commissariaat voor de Media, gevestigd te Hilversum, verweerder, vertegenwoordigd door mr. G.H.L. Weesing.

Tevens heeft als partij aan het geding deelgenomen:
UPC Nederland B.V. (hierna: UPC), gevestigd te Amsterdam, derde belanghebbende, vertegenwoordigd door K.J.A. Parren.

1. PROCESVERLOOP

De rechtbank heeft op 5 augustus 2006, aangevuld bij brieven van 29 augustus 2006, beroepschriften van PZHZ en SPR ontvangen.
Op 12 augustus 2006, aangevuld bij brief van 8 september 2006, heeft de rechtbank een beroepschrift van PGO ontvangen.
Op 11 augustus 2006, aangevuld bij brief van 18 augustus 2006, heeft de rechtbank een beroepschrift van APR ontvangen.
Voornoemde beroepschriften richten zich tegen de besluiten van verweerder van 4 juli 2006 (hierna: de bestreden besluiten).

Het onderzoek is gesloten ter zitting van de meervoudige kamer van 29 maart 2007.

2. OVERWEGINGEN

Eisers zijn programmaraden die, ingevolge artikel 82k van de Mediawet, aanbieders van omroepnetwerken, zoals UPC, onder meer adviseren met betrekking tot de vraag welke radioprogramma's dienen te worden uitgezonden, teneinde een pluriforme uitzending van radioprogramma's te garanderen. In voornoemd kader hebben eisers in november 2005 en december 2005 aan UPC de radioadviezen 2006-2007 uitgebracht, voor de periode van 1 juli 2006 tot 1 juli 2007.

Bij brief van 18 januari 2006 heeft UPC aan eisers medegedeeld de uitgebrachte radioadviezen niet in behandeling te nemen. UPC heeft zich daarbij op het standpunt gesteld dat UPC per 1 juli 2005 uitgaat van een geldigheidsduur van twee jaar voor een radioadvies. Dit standpunt is reeds eerder, te weten bij bijeenkomsten in december 2004 en bij brief van 21 september 2005, door UPC aan de programmaraden medegedeeld. De programmaraden waren derhalve op de hoogte van het standpunt van UPC. UPC zal dan ook eerst per 1 juli 2007 nieuwe radioadviezen implementeren, aldus UPC.

Bij brieven van 15 februari 2006, 16 februari 2006 en 26 februari 2006 hebben respectievelijk SPR, APR en PGO verweerder verzocht om handhavend op te treden tegen de weigering van UPC om de radioadviezen 2006-2007 in behandeling te nemen.

Bij besluiten van 28 maart 2006 heeft verweerder deze verzoeken afgewezen. Verweerder heeft zich daarbij op het standpunt gesteld dat de bevoegdheid tot handhaving, zowel op grond van artikel 82k, vijfde lid, van de Mediawet als op grond van artikel 82n van de Mediawet, ontbreekt. SPR, APR en PGO hebben tegen deze aan hen geadresseerde besluiten bezwaar gemaakt. PZHZ heeft bezwaar gemaakt tegen het besluit van verweerder van 28 maart 2006, dat als geadresseerde (onder meer) had de programmaraad Haarlem (en niet PZHZ). Bij voornoemd besluit heeft verweerder het verzoek om handhaving wegens de weigering van UPC om het radioadvies 2006-2007 van (onder meer) de programmaraad Haarlem in behandeling te nemen, afgewezen.

Bij de bestreden besluiten heeft verweerder de bezwaarschriften ongegrond verklaard en de primaire besluiten van 28 maart 2006 gehandhaafd. Verweerder heeft daarbij overwogen dat de reglementen van de programmaraden, waarin onder meer is opgenomen dat jaarlijks advies aan de kabelexploitant wordt uitgebracht, niet aan UPC kunnen worden tegengeworpen en dat aan artikel 82n van de Mediawet geen externe werking toekomt. UPC en de programmaraden dienen overeenstemming te bereiken over de geldigheidsduur van een radioadvies. UPC heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat programma-aanbieders een zwaarwegend belang hebben bij de zekerheid dat zij twee jaar lang kunnen uitzenden en dit belang zwaarder weegt dan het belang van nieuwe programma-aanbieders om jaarlijks in het programmapakket te kunnen worden opgenomen. Nu UPC nog steeds het eerdere advies van de programmaraden volgt, is geen sprake van een overtreding van artikel 82k, vijfde lid, van de Mediawet. Dit volgt ook uit de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: AbRS) van 7 juni 2006, LJN: AX7024, aldus verweerder.

Eisers hebben in beroep onder meer aangevoerd dat de weigering van UPC om de adviezen in behandeling te nemen, in strijd is met het bepaalde in artikel 82k, vijfde lid, van de Mediawet. Ingevolge dit artikel dient een aanbieder van een omroepnetwerk het advies te volgen, tenzij zwaarwichtige redenen zich hiertegen verzetten. De geldigheidsduur van de adviezen wordt

door (het reglement van) eisers bepaald en niet door een aanbieder van een omroepnetwerk, zoals UPC. Aan artikel 82n van de Mediawet komt externe werking toe, zodat UPC gehouden is om een uitgebracht advies te volgen, aldus eisers.

Eisers verzoeken de rechtbank dan ook de beroepen gegrond te verklaren, de bestreden besluiten te vernietigen en primair zelf in de zaak te voorzien door handhavend jegens UPC op te treden, teneinde UPC de radioadviezen 2006-2007 te doen laten naleven. Subsidiair verzoeken eisers de rechtbank te bepalen dat verweerder handhavend jegens UPC dient op te treden, teneinde UPC de radioadviezen 2006-2007 te doen laten naleven.

De rechtbank overweegt als volgt.

Ontvankelijkheid in bezwaar

De rechtbank stelt allereerst vast dat PZZH, naar aanleiding van het door UPC niet opvolgen van zijn radioadvies 2006-2007, niet zelfstandig een verzoek tot handhaving aan verweerder heeft gericht en evenmin een andere programmaraad (mede) namens PZZH een dergelijk verzoek aan verweerder heeft gedaan. PZZH heeft bezwaar gemaakt tegen verweerders besluit tot afwijzing van het verzoek om handhaving van onder meer de programmaraad Haarlem. Niet kan worden geoordeeld dat het belang van PZZH rechtstreeks bij dat besluit is betrokken. Het radioadvies 2006-2007 van PZZH ziet immers op een andere regio dan die waarop de afwijzing van het verzoek om handhaving van onder meer de programmaraad Haarlem betrekking heeft. De beantwoording van de vraag of verweerder terecht het verzoek om handhaving van de Programmaraad Haarlem heeft afgewezen, ontbeert derhalve feitelijke betekenis voor wat betreft PZZH. De enkele omstandigheid dat PZZH zich niet kan verenigen met het standpunt van verweerder omtrent de geldigheidsduur van adviezen van programmaraden in het algemeen, is hiervoor onvoldoende. Naar het oordeel van de rechtbank heeft PZZH slechts een principiële belang bij de vraag of verweerder de verzoeken van de programmaraden om handhaving terecht heeft afgewezen. Ingevolge vaste jurisprudentie is een dergelijk belang onvoldoende om tot een inhoudelijke beoordeling van het geschil over te gaan. De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder PZZH onterecht in het bezwaar ontvankelijk heeft geacht.

Gezien het vorenstaande zal de rechtbank het beroep van PZZH gegrond verklaren en het bestreden besluit vernietigen. De rechtbank zal met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) het bezwaar van PZZH alsnog niet-ontvankelijk verklaren en bepalen dat haar uitspraak in de plaats treedt van het vernietigde besluit.

De rechtbank ziet in het voorgaande aanleiding om verweerder op grond van artikel 8:75, eerste lid, van de Awb, te veroordelen in de proceskosten van PZZH, begroot op € 644,- (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, waarde per punt € 322,-, wegingsfactor 1). Voorts dient verweerder ingevolge artikel 8:74, eerste lid, van de Awb het betaalde griffierecht van € 281,- aan PZZH te vergoeden.

Met betrekking tot de bevoegdheid tot handhaving

Ingevolge artikel 82k, eerste lid, van de Mediawet stelt de gemeenteraad, in gemeenten waar een omroepnetwerk aanwezig is, een programmaraad in die de aanbieder van een omroepnetwerk onder meer adviseert welke vijftientwintig radioprogramma's voor algemene omroep hij tenminste uitzendt naar alle aangeslotenen op het netwerk.

In het vijfde lid van voornoemd artikel is bepaald dat de aanbieder van een omroepnetwerk het advies, bedoeld in het eerste lid, volgt, tenzij zwaarwichtige redenen zich daartegen verzetten.

Op grond van artikel 134, eerste lid, van de Mediawet is verweerder belast met de bestuursrechtelijke handhaving van onder meer de hiervoor genoemde bepalingen. Ingevolge artikel 135, eerste lid, van de Mediawet –voorzover hier van belang- kan verweerder de aanbieder van een omroepzender of een omroepnetwerk een bestuurlijke boete opleggen als in dat artikel omschreven.

Aan de orde is de vraag of verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat de bevoegdheid tot handhaving ontbreekt, omdat van een overtreding van artikel 82k, vijfde lid, van de Mediawet, geen sprake is. De rechtbank overweegt hieromtrent als volgt.

De rechtbank stelt vast dat APR, SPR en PGO radioadviezen, als bedoeld in artikel 82k, eerste lid, van de Mediawet, voor de periode van 1 juli 2006 tot 1 juli 2007 aan UPC hebben uitgebracht. De rechtbank stelt verder vast dat UPC heeft geweigerd om deze adviezen in behandeling te nemen en, aldus, te volgen. Naar het oordeel van de rechtbank is dit in strijd met het bepaalde van artikel 82k, vijfde lid, van de Mediawet.

De rechtbank kan zich niet vinden in de redenering van verweerder en UPC dat UPC zich houdt aan artikel 82k, vijfde lid, waar zij de eerder door de programmaraden uitgebrachte adviezen nog steeds volgt. Dit standpunt miskent immers dat APR, SPR en PGO nieuwe inhoudelijke adviezen hebben uitgebracht en deze inhoudelijke adviezen, anders dan in de kwestie die aan de orde was in de uitspraak van de AbRS van 7 juni 2006, waarnaar verweerder heeft verwezen, niet door UPC zijn gevolgd.

Gelet op de wettelijke verplichting vervat in artikel 82k, vijfde lid, van de Mediawet, is het in dezen voorts niet relevant dat UPC een beleid heeft afgekondigd op grond waarvan zij zich gerechtigd acht om met ingang van 1 juli 2005 slechts éénmaal in de twee jaar een advies van een programmaraad te vragen en te implementeren. De tekst van de wet geeft immers geen grond aan de opvatting dat advisering door de programmaraden slechts op aanvraag van de aanbieder plaatsvindt en het aan laatstgenoemde is om de geldigheidsduur van een uitgebracht advies te bepalen. Het standpunt van verweerder dat hij geen rol voor zich ziet, waar programmaraad en aanbieder in overleg tot overeenstemming moeten geraken over de geldigheidsduur van het advies, acht de rechtbank in strijd met dit wettelijk stelsel en de taak van verweerder daarin.

Gelet op artikel 82k, vijfde lid, voornoemd, is slechts geen sprake van een overtreding van dit artikellid indien zwaarwichtige redenen zich tegen het volgen van de adviezen verzetten. Verweerder is –zo begrijpt de rechtbank zijn standpunt- aan die beoordeling niet toegekomen, nu er volgens verweerder al geen sprake was van het niet volgen van de adviezen. Nu in geschil is of verweerder bevoegd was om handhavend op te treden heeft de rechtbank de vraag onder ogen gezien, of zij op grond van de voorhanden zijnde informatie thans reeds tot de conclusie kan komen dat sprake was van zwaarwichtige redenen. Voor die conclusie biedt het dossier naar het oordeel van de rechtbank geen aanknopingspunten. De door UPC naar voren gebrachte redenen zijn, hoe legitiem ook, van een andere aard dan in de toelichting bij de wet genoemd en niet als zwaarwichtig in de zin van voornoemde bepaling te beschouwen.

Het hiervoor overwogene brengt mee dat de bestreden besluiten blijk geven van een onjuiste uitleg van artikel 82k, vijfde lid, van de Mediawet wat betreft de vraag of de adviezen van de programmaraden zijn gevolgd. De beroepen van APR, SPR en PGO dienen dan ook gegrond te worden verklaard en de bestreden besluiten vernietigd. De rechtbank zal verweerder opdragen nieuwe besluiten op de bezwaarschriften van APR, SPR en PGO te nemen, met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen.

De rechtbank ziet in het voorgaande aanleiding om verweerder op grond van artikel 8:75, eerste lid, van de Awb te veroordelen in de proceskosten, voor APR en SPR ieder begroot op € 644,- (1 punt voor het indienen van het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, waarde per punt € 322,-, wegingsfactor 1). Voorts dient verweerder ingevolge artikel 8:74, eerste lid, van de Awb de betaalde griffierechten van € 281,- aan APR, SPR en PGO te vergoeden.

3. BESLISSING

De rechtbank:

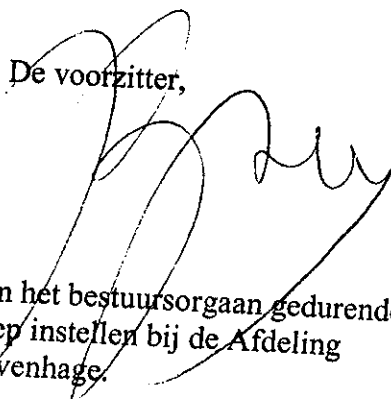
- verklaart het beroep van PZHZ gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit inzake nr AWB 06/5954 WET;
- verklaart het bezwaarschrift van PZHZ niet-ontvankelijk;
- bepaalt dat deze uitspraak in de plaats treedt van genoemd vernietigd besluit;
- bepaalt dat verweerder het betaalde griffierecht ten bedrage van € 281,- (zegge: tweehonderd eenentachtig euro) aan PZHZ vergoedt;
- veroordeelt verweerder in de kosten van het geding, aan de zijde van PZHZ begroot op € 644,- (zegge: zeshonderd vierenveertig euro), te betalen door verweerder aan PZHZ;
- verklaart de beroepen van APR, SPR en PGO gegrond;
- vernietigt de bestreden besluiten in de beroepszaken van deze eisers;
- bepaalt dat verweerder binnen zes weken na het verzenden van deze uitspraak opnieuw beslist op de bezwaarschriften van APR, SPR en PGO, met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten, aan de zijde van APR begroot op € 644,- (zegge: zeshonderd vierenveertig euro) en aan de zijde van SPR begroot op € 644,- (zegge: zeshonderd vierenveertig euro), te betalen door verweerder aan APR en SPR;
- bepaalt dat verweerder het betaalde griffierecht ten bedrage van telkens € 281,- (zegge: tweehonderd eenentachtig euro) aan respectievelijk APR, SPR en PGO vergoedt.

Deze uitspraak is gedaan op 9 mei 2007 door mr. J.J. Bade, voorzitter, en mrs. C.G. Meeder en A.M.J. Adriaansen, rechters, in tegenwoordigheid van mr. S. Leijen, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier,

De voorzitter,

Tegen deze uitspraak kunnen een belanghebbende en het bestuursorgaan gedurende zes weken na toezending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State te 's-Gravenhage.

Afschrift verzonden op:

10 MEI 2007

Coll.
DOC: B

VOOR KOPIE GOEDKEUWEN DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSGERECHTBANK TE AMSTERDAM